

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 januari 2020 met nummer RvVb-UDN-1920-0499
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0328-UDN

Verzoekende partij	mevrouw Lutgardis JANSEGGERS vertegenwoordigd door de heer Arthur DE HAECK, met woonplaatskeuze te 9500 Geraardsbergen, Voskensstraat 34
Verwerende partij	het VLAAMSE GEWEST , vertegenwoordigd door de Vlaamse regering vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
Tussenkomenende partij	de stad AALST , vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen vertegenwoordigd door advocaten Dirk VAN HEUVEN en Leandra DECUYPER, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Cogels Osylei 61

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 21 januari 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 december 2019.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning onder voorwaarden verleend voor de aanleg van een fietsbrug over de Dender ter hoogte van de Houtkaai met omgevingswerken op de percelen gelegen te 9300 Aalst, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 610/2, 610/3 en openbaar domein.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 28 januari 2020 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in en het administratief dossier. De uiteenzetting van tussenkomenende partij omtrent de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 28 januari 2020.

De heer Arthur DE HAECK voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Yves FRANCOIS voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Leandra DE CUYPER voert het woord voor de tussenkomenende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomenende partij dient op 28 mei 2019 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor de aanleg van een fietsbrug over de Dender ter hoogte van de Houtkaai met omgevingswerken.

2.

De percelen liggen volgens het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld bij koninklijk besluit van 30 mei 1978, in woongebied, gebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO's, gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen, een zone voor bestaande waterwegen en een zone voor bestaande spoorwegen.

De percelen liggen ook deels binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening regionaalstedelijk gebied Aalst', definitief vastgesteld op 10 juli 2003, in deelgebied 3 'Stationsomgeving Aalst', dat is bestemd voor "*personeelsintensieve en bezoekersintensieve activiteiten, stedelijk wonen en openbare groene en verharde ruimten. Ook aan het wonen verwante voorzieningen zoals winkel voor dagelijkse aankopen, horeca, kleine bedrijven, openbare en private nutsvoorzieningen en diensten, sociaal-culturele inrichtingen en recreatieve voorzieningen zijn mogelijk voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving*" (artikel 3.1 stedenbouwkundige voorschriften).

3.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 juli 2019 tot en met 8 augustus 2019, dienen onder meer de verzoekende partij en haar raadsman een bezwaarschrift in.

De Vlaamse Waterweg nv adviseert op 16 augustus 2019 ongunstig. Om hieraan tegemoet te komen dient de tussenkomenende partij op 23 september 2019 een wijzigingsverzoek in met aangepaste plannen en een aangepaste verklarende nota, waarna de Vlaamse Waterweg nv op respectievelijk 6 en 8 oktober 2019 alsnog voorwaardelijk gunstig adviseert.

De verwerende partij verleent op 9 december 2019 een omgevingsvergunning onder voorwaarden. Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden zijn vervuld om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen. Zoals hierna zal blijken is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Haar exceptie dient slechts te worden onderzocht en beoordeeld wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, lid 1 DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij staft de uiterst dringende noodzakelijkheid op basis van de vaststelling dat *“het een onbetwistbaar gegeven is dat bomen in een zeer korte periode kunnen worden geveld, eenmaal de vergunning hiertoe voorhanden”*, en dat *“eenmaal de bomen geveld zijn, ze enkel nog kunnen worden vervangen door veel kleinere exemplaren, die het uitzicht van het plein en de gevolgen op de hitte in de buurt, in sterke mate zullen aantasten”*.

2.

De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Zij stelt dat het loutere feit dat de bestreden beslissing kan worden uitgevoerd op zich geen reden is om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verantwoorden, terwijl er geen enkel stuk voorligt waaruit blijkt dat de werken en met name het rooien van de bomen onverwijld zullen aanvangen. Zij wijst daarbij op de vaststelling dat de werken in het kader van de openbare aanbesteding hiervoor nog niet zijn gegund, zodat ze niet op korte termijn zullen aanvatten. Zij stelt ook dat de verzoekende partij niet diligent heeft gehandeld door 42 dagen te wachten alvorens voorliggende procedure op te starten, hoewel zij vreest dat de bomen *“in een zeer korte periode kunnen worden geveld”*. In de rand hiervan merkt zij op dat er nieuwe bomen zullen worden aangeplant die het zicht vanop de fietsbrug richting haar appartement zullen wegnemen, zodat zij geen nadeel zal ondervinden van het rooien van de bomen.

3.

De tussenkomende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid. Zij stelt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet uiteenzet waarom de zaak uiterst dringend noodzakelijk is, en zich ten onrechte beperkt tot een uiteenzetting inzake de hoogdringendheid. Zij betwist ook dat er

sprake is van een uiterst dringende noodzakelijkheid. Zij stelt daarbij vooreerst dat niet valt in te zien waarom de verzoekende partij na de aanplakking van de bestreden beslissing nog 41 dagen heeft gewacht om voorliggende vordering in te leiden, aangezien zij de werken in beginsel vanaf deze beslissing op 9 december 2019 mochten aanvatten, vermits een omgevingsvergunning onmiddellijk uitvoerbaar is. Zij stelt dat *“er geen elementen zijn in het dossier om aan te nemen dat de vordering thans ‘dringender’ is geworden dan 41 dagen geleden”*. Zij stelt voorts dat de werken niet op korte termijn zullen worden uitgevoerd, aangezien de overheidsopdracht voor het project nog niet werd gegund. Zij stelt tenslotte dat de verzoekende partij niet concreet uiteenzet welke persoonlijke onherroepelijke schadelijke gevolgen zij dreigt te ondervinden als de bestreden beslissing wordt uitgevoerd. Zij wijst in dit kader naar haar betwisting van het belang van de verzoekende partij, waarbij wordt vastgesteld dat deze niet precies aangeeft waar ze in het appartementsgebouw woont ten opzichte van de brug, die is gelegen op 8 m van dit gebouw. Zij meent ook dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat het rooien van de bomen een wezenlijke impact zal hebben op het uitzicht van het plein en op de hitte in de buurt, aangezien er bij de herinrichting van het plein 16 nieuwe bomen worden aangeplant, die op termijn de te rooien bomen zullen vervangen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij moet in haar verzoekschrift, aan de hand van overtuigingsstukken, uiteenzetten waarom de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing uiterst dringend noodzakelijk is (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Zij dient met name met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen (artikel 40, §2, lid 1, 1° DBRC-decreet). Zij moet tevens aantonen dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze door de schorsing kunnen worden voorkomen. Tot slot wordt van verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed.

2.

De verzoekende partij toont in het licht van de concrete omstandigheden niet afdoende aan dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is. Zij toont met name niet aan waarom het rooien van enkele bomen op het plein ter hoogte van het appartementsgebouw waarin zij woont, en de heraanplant van andere bomen, dermate nefast zal zijn voor het uitzicht van dit plein en voor de hitte in de buurt, dat de aanwending van de uitzonderlijke procedure van schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is gerechtvaardigd.

Uit de aanvraag blijkt dat de bouw van de fiets- en voetgangersbrug en de heraanleg van de omgeving gepaard gaat met het rooien van vijftien bomen op het plein aan de Houtkaai. Volgens de beschrijvende nota worden die bomen gecompenseerd door nieuwe bomen, en moet een zorgvuldige soortselectie ervoor zorgen dat er snel volle plantvakken zullen zijn en volgroeide bomen. Dit blijkt ook uit een vergelijking tussen het inplantingsplan van de bestaande en de nieuwe toestand, waarbij er onder meer ter hoogte van het appartementsgebouw waarin de verzoekende partij woont een rij nieuwe bomen worden aangeplant. In de bestreden beslissing wordt daarover bij de omschrijving van het plan van herinrichting van de omgeving van de brug gesteld dat *“met de herinrichting een 15-tal bomen worden geveld om de hellingsbaan plus brug te realiseren”*, waarbij *“er 11 bomen blijven behouden”* en *“er binnen het project 16 nieuwe bomen worden aangeplant ter compensatie van de geveldde bomen”*. Deze gegevens worden door de verzoekende partij op zich niet betwist.

Hoewel de verzoekende partij stelt dat het uitzicht van het plein in sterke mate zal worden aangetast door het vellen van enkele bestaande bomen en de vervanging hiervan “*door veel kleinere exemplaren*”, brengt zij geen enkel stuk bij waaruit blijkt welk zicht zij heden geniet op dit plein, en in welke mate dit zal veranderen door de aanleg van de brug en de herinrichting van de omgeving, en in het bijzonder het rooien en de heraanplant van enkele bomen. Zij laat in haar verzoekschrift zelfs na om haar woning in het appartementsgebouw aan de Houtkaai 1 te situeren. Dezelfde vaststelling geldt wat betreft de beweerde gevolgen van de herinrichting van het plein op de hitte in de buurt, aangezien zij geen enkel stuk bijbrengt waaruit blijkt dat er hierdoor redelijkerwijze een hitte-eiland effect zal optreden waarvan zij nadelige gevolgen ondervindt. Voormeld oordeel geldt des te meer in het licht van de overwegingen in de bestreden beslissing, die door de verzoekende partij niet bij haar argumentatie worden betrokken, dat “*voor de realisatie van de fietshelling de bomen dienen geveld te worden*”, maar dat “*deze allemaal binnen het park worden gecompenseerd*” en “*uiteraard enige tijd nodig hebben om groot te kunnen worden*”, maar dat “*desalniettemin dient geoordeeld dat er wordt voorzien in een kwalitatieve herinrichting van de bestaande zone, met voldoende aandacht voor groen, toegankelijkheid en esthetiek*”.

3.

De verzoekende partij toont in het licht van de concrete omstandigheden bovendien ook niet afdoende aan dat zij diligent heeft gehandeld en dat voorliggende procedure met de gepaste spoed werd opgestart.

De aanplakking van de bestreden beslissing van 9 december 2019 vond blijkens de uiteenzetting van de verzoekende partij in haar verzoekschrift plaats vanaf 11 december 2019, zodat zij daarna klaarblijkelijk nog 40 dagen wachtte om voorliggende vordering met een aangetekende brief van 21 januari 2020 in te stellen, samen met haar verzoek tot vernietiging. In zoverre zij heden aanvoert dat het uiterst dringend karakter van haar vordering voortvloeit uit het feit dat de te rooien bomen “*in een zeer korte periode*” kunnen worden gekapt, wordt vastgesteld dat deze feitelijke situatie ook reeds bestond op het ogenblik van de aanplakking van de bestreden beslissing, aangezien deze onmiddellijk uitvoerbaar is overeenkomstig artikel 35, lid 2 Omgevingsvergunningsdecreet. Dit geldt des te meer in het licht van haar standpunt ter zitting dat het gegeven dat de werken vooralsnog niet zijn gegund geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de tussenkomen partij haar eigen diensten op elk ogenblik opdracht kan geven om de te rooien bomen alvast te kappen, en dat zij redelijkerwijze niet kan worden geacht om de intenties ter zake van de tussenkomen partij als vergunninghouder in alle omstandigheden te kunnen inschatten. In die optiek diende zij op het ogenblik waarop zij kennis kreeg van de aanplakking redelijkerwijze binnen een korte termijn een schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid op te starten, indien zij vreesde dat de bomen dreigden te worden gekapt vooraleer de gewone schorsingsprocedure is afgehandeld. Overigens stelt zij in haar verzoekschrift enkel dat de lange duur van een vernietigingsprocedure niet kan worden afgewacht, zonder redelijkerwijze aan te tonen dat een gewone schorsingsvordering ondoelmatig zou zijn geweest. De tijdsspanne van 40 dagen die de verzoekende partij zichzelf gaf voor het inleiden van voorliggende vordering staat redelijkerwijze niet in verhouding tot de zeer korte termijn waarbinnen de betrokken partijen zich kunnen verdedigen en waarin de Raad een oordeel moet vellen, temeer zij hiervoor ook geen enkele reden of verduidelijking geeft. Een schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft een uitzonderingsprocedure, die het normale procedureverloop en de normale werking van de Raad verstoort, zodat daarbij enige terughoudendheid is vereist, temeer dergelijke procedure op ieder ogenblik kan worden ingeleid naargelang de gebeurtenissen op het terrein.

4.

Gelet op voormelde vaststellingen is er niet voldaan aan de in artikel 40, §2, lid 1,1° en §6 DBRC-decreet gestelde voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De kosten van de tussenkomst, begroot op 100 euro rolrecht, worden ten laste gelegd van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 januari 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE